

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

223 Kysymys. H. L. Kaikki suuret mestarit ja profetat ilmestyvät elämän näyttämölle vasta miehuusiässä; miksei kerrota mitään heidän varhaisemmista eli nuoruuden neron ilmauksistaan?

Vastaus. Kerrotaan kylläkin. Jeesuksen lapsuudesta esim. on koko joukko pieniä kertomuksia. Lapsena kuulin usein siitä, kuinka Jeesuslapsi leikkiessään toisten lasten kanssa ja muovaillessaan savesta lintuja rukoi Isältään henkeä savilintuihin, niin että nämä kaikkien hämmästykseksi pyrähtivät lentoon. Ja kaksitoistavuotiaana hän temppelissä syvällisillä kysymyksillään ja väitteillään pani papit ja kirjanoppineet hämille. Näitä kertomuksia – varsinkin edellistä ja sen tapaisia – pidetään legendoina, niinkuin luonnollista on, mutta onhan niillä tahdottu osottaa, että Mestarit jo lapsuudessaan ovat tavallisista poikenneet. Luonnollista on myös, että Mestari ei aloita opettajatointa, ennenkuin hän on saanut täydellisen vallan käyttövälineittensä yli ja tuntee itsensä omaksi itseksensä uudessa persoonallisuudessaan.

224 Kysymys. H. L. Miten saada tarmoa seisomaan pisteenä, johon tuhannet silmät tähtäävät ja kuitenkin selvästi ja johdonmukaisesti sekä järkevästi tuoda edes henkisiä aarteita ja niitä sadepisaroina kylvää ihmisten sydämiin?

Vastaus. Todellisesta itsetunnosta. Kun ihminen tuntee jumalallisen elämän omassa itsessään, silloin hän on löytänyt sen kallion, jolle hän voi temppelinsä rakentaa.

225 Kysymys. H. L. Miksi kaikki viisaustieteilijät niin henkisellä kuin aineellisellakin alalla muodostavat itselleen nimityksiä elämän suurista mysteριοista, joten – kuta syvemmälle tunkee – tulee yhä hämärämmäksi seurata heidän ongelmoitaan?

Vastaus. Sentähden – niinkuin Paavali sanoo – että „me täällä näemme niinkuin kuvastimessa, osittain“ ja että meidän on pakko fyysisen tajunnan ajatuksilla ja sanoilla kuvata todellisuuksia toisilta aloilta.

226 Kysymys. T. J. Kun eräänä iltana tulen sammutettuani olin käynyt levolle, huomasin yhtäkkiä valon, joka vähän kerrallaan selveni ja huomasin olevani entisessä asuinpaikassani toisessa kaupungissa. Sitä ei kestänyt kuin vähän aikaa, mutta minä en nukkunut, koska saatoin koko näköni ajan puhua samassa huoneessa olevalle toverilleni mitä näin. Mielikuvitusta se ei liioin ollut, koska perästöpäin, vaikka koetin, en päässyt niin selvään näkemiseen. Oliko se harhanäkö vai mitä?

Vastaus. Harhanäköä nähtävästi ei, vaan pieni „astralinen kokemus“, niinkuin sanomme teknillisellä kielellä. Kuudes aisti sen vaikutti.

227 Kysymys. V. I. Kun köyhä vaikeroi kurjuuttaan, tuomitsee „järjestelmiä“ ja Jumalaa, eiköhän hänen tuomitsemisensa ole epäoikeutettua?

Vastaus. On tietysti, jos hän tietää itse olevansa syyppää kurjuuteensa. Mutta muuten – miksei ihminen tuskassaan joskus saisi huutaa?

228 Kysymys. V. I. Onko totta, että ihmisellä on jo syntymässä määrätty sukupuolitoverinsa, s. o. miehellä naisensa ja naisella miehensä? Silloinhan ei pitäisi olla vanhojapoikia ja -piikoja eikä itsemurhaan viepiä rakkauskdraamoja?

Vastaus. Ei se minun tietääkseni ole totta. Asia silloin olisi kovin ulkonaista laatua. Jälleensyntyminen osottaa, että vaikka kaksi ihmissielua erityisesti rakastaa toisiaan, he eivät aina synny yhtäaikaan maanpäälle eivätkä läheskään aina eri sukupuoleen; rakkaudella on monta muotoa; vanhempien ja lasten, veljien ja sisarten, ystävien ja puolisoitten suhde.

229 Kysymys. V. I. Löytyykö ihmistä ilman haaveilua eli utopiaa?

Vastaus. Jos tarkotatte utukuvia erityisestä persoonallisesta onnesta, luulen, että useimmat kokeneet ihmiset eivät semmoista haaveile.

(Tietäjä 1911 Helmikuu N:o 2, ss. 46-47)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

230 Kysymys. A. J. P. Prinsessa Karadja sanoo kirjassa Seitsemän Sakramenttia siv. 46,47: „Ei kukaan meistä voisi painaa alas oikeuden vaa'an vaakakuppiä, jollei *armo* asettuisi puolellemme ja täyttäisi mitä meiltä puuttuu.“ Ja myöskin: „Kristuksen veri pyyhkii pois kaikki synnit“. Voiko siis *armo* eli anteeksiantamus puhdistaa, sovittaa tai tehdä helpotusta meidän tehtyjen tekojemme sovituksessa?

Vastaus. Seitsemän Sakramenttia on sangen miellyttävä ja monessa suhteessa opettava kirja, ja mitä puutteellisuuksia tai virheitä siinä on, kiitollinen lukija mielellään „antaa anteeksi“.

231 Kysymys. J. H. Henkilö on elänyt mitään koulutusta saamatta kaikessa itsetiedottomuudessa lapsuuden, nuoruuden ja osan miehuutensa ikäänkin, mutta yhtäkkiä ikäänkuin sattuman kautta hän herää ja alkaa ahertaa itsensä kehitykseksi, lukee kirjallisuutta ja kyhäilee mielijuhteitaan kirjoiksi, runokokoelmiksi ja ajatelmiksi, mutta kun hän koettaa saada käsikirjotuksiaan julkaistuksi, ne kumminkin hylätään. Hänellä on tulinen halu viedä aatteitaan perille ja on kokonaan tavarasta välinpitämätön, mutta häntä saartaa tukala köyhyys. Mitä tällaisessa asemassa on hänen tekeminen, kun ei saa haluamiaan tarkoituksiaan läpi menemään?

Vastaus: Ihmisen kehityksen suhteen on elämän laki se, että ihmisen täytyy työllä ja vaivalla ja omilla ponnistuksillaan kehittää itseään. Elämä ei anna mitään lahjaksi. Kaikki on hankittava. Mutta me voimme uskoa, että jos kohtalo antaa hänelle erityisen aatteellisen tehtävän, hänelle myös annetaan kyvyt ja mahdollisuudet siihen.

232 Kysymys. N. M. Karl af Geijerstam kertoo kirjassaan „Teosofia paljastettuna“, että W. Q. Judge itse kirjotteli mahatmakirjeitä ja painoi niihin mahatma-sinettejä. Onko se totta?

Vastaus. Ei kai se ole muuta kuin totta.

233 Kysymys. N. M. A. P. Sinnetin kirjassa „En Sierskas Öden“ on sivulla 142-152 esitetty joukko W. Q. Judgen kertomia ilmiöitä, jotka Judge rouva Blavatskyn aikaansaamina kertoo nähneensä ja kokeneensa. Onko otaksuttava Judgen kertomukset tosiksi?

Vastaus. On, sillä Judgen lankeeminen petollisuuteen tapahtui vasta Mad. Blavatskyn kuoltua.

234 Kysymys. N. M. Karl af Geijerstam kertoo kirjassaan „Teosofia paljastettuna“ mahatma Kut Humin eräessä kirjeessään plagieeranneen (varastaneen) eräästä prof. Kiddlen *Lake Pleasant*issa pitämää puhetta ja vielä selittäessään tämän plagieeraamisen tapahtumista erehdyksestä sanoneen, että Kiddle piti puheensa *Mount Pleasant*issa. Kuin mahatma voi noin erehtyä?

Vastaus. Katso ensin mitä tästä sanotaan kirjassa „Teosofia ja H. P. Blavatsky“, siv. 15. Se edellytys, että mahatma (=mestari) ei voisi erehtyä, on väärä. Ei mahatmalla voi olla muistissaan kaikkia maailman nimiä enemmän kuin toisillakaan ihmisillä, sillä mahatma elää fyysisessä ruumiissa, vaikka hän henkisesti on verrattoman pitkälle kehittynyt ihminen.

235 Kysymys. N. M. Miksikä teosofeilla on lupa esittää esim. kirkon vikoja, puutteellisuuksia ja heikkouksia niin huonossa valossa? Miksikä teosofein mielestä eivät niinkään „pyhävihaiset“ kirjat kuin Kurikan „Jumalaton kirkko“ ja Kiannon „Pyhä viha“ ansaitse muuta kuin mielihyvällä lukemista ja harkitsemista? Miksi taasen esim. K. af Geijerstamin „Teosofia paljastettuna“ on teosofien mielestä juorukirja ja Geijerstam itse teosofian päävihollinen, sentähden, että hän siinä esittää teosofein ja rouva Blavatskyn heikkouksia, vikoja ja erehdyksiä, joista ehkä suuri osa taitaa olla tosiakin, koska teosofit tuota kiertävät kuin kissa kuumaa puuroa ja ovat niin arkoja ja haluttomia sitä arvostelemaan, vastustamaan ja kumoamaan? Kuinka on asian laita?

Vastaus. Ero sellaisten kirjain välillä kuin „Jumalaton kirkko“ ja „Pyhä viha“ toiselta puolen ja „Teosofia paljastettuna“ toiselta puolen on silmiinpistävä. Edelliset puhuvat asioista ja jostakin ihmisryhmästä – kuten papeista, – jälkimäinen taas nimitetyistä henkilöistä. Mad. Blavatsky sanoo jossakin, että velvollisuutemme on paljastaa kaikkia yhteiskunnallisia vääryyksiä ja epäkohtia, kun se voi tapahtua periaatteellisesti ja yleisesti, mutta me emme ole kutsutut julkisesti syyttämään ja tuomitsemaan yksityisiä henkilöitä. Omasta puolestani en ollenkaan ajattele, että teosofit olisivat muita ihmisiä merkillisimpiä olentoja, ja ettei heillä olisi vikoja ja heikkouksia, mutta toista on omata persoonallisia heikkouksia, toista olla itsetietoinen petturi.

(Tietäjä 1911 Maaliskuu N:o 3, ss. 80-82)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjeellisesti tehtyihin kysymyksiin.

236 Kysymys. T. Miten on käsitettävä ihmisten lisääntyminen jälleensyntymisen kannalta?

Vastaus. Määrätty luku ihmissieluja käyttää tätä maapalloa elämäkoulunaan. Näitä sieluja on monta vertaa enemmän kuin ruumistuneita ihmisiä: taivaissa on aina paljon enemmän kansaa kuin maan päällä. Sieluja „riittää“ täten vaikka ihmiskunta lisääntyisi kymmenkertaiseksi.

237 Kysymys. F-a. Jos ihminen rakastaa n. s. onnettomasti, onko hän oikeutettu työskentelemään siihen suuntaan, että hän mahdollisesti vielä rakkautensa saavuttaisi, vai pitääkö hänen hyljätä kaikki ja seurata mestaria?

Vastaus. Eikö siis mestaria seuratessa voisi rakastaa? Todellinen rakkaus on epäitsekäs. Ei siinä ole onnettomuutta. Ei kukaan voi rakkautta kieltää. . . Mutta omaksi saaminen on toinen asia. Se riippuu kohtalosta ja toisesta ihmisestä. Kun rakastaja on puhdistanut rakkautensa niin, ettei hän mitään pyydä, vaikka hän koko sydämellään rakastaa, silloin hän odottaa, kunnes toinen tulee – tai vaikkapa ei tulisikaan.

238 Kysymys. L. K-o. Kun olin lukenut pari vuotta sekä kyyni mukaan koettanut ymmärtää teosofiaa ja ikäänkuin tietämättäni joutunut tuon valtaavan opin „vangiksi“, päätin mennä ensi kerran kuulemaan Ervastian esitelmää sekä „näkemään“ Petersin kokeiluja Olympiassa, jotka, esitelmä ja kokeilut, vain vakuuttavamasti vahvistivat uskoni näkymättömän elämän olemassaolosta. Saman päivän iltana olin lukenut teosofiaa klo 12 asti, sammutin lampun ja laskeuduin vuoteeseeni. Pian heräsi minussa voimakas halu „luomaan ilmiöitä“. Ajattelin: tahdon nähdä valoa. . . valoa alkoi ilmaantua, himmeänä sekä häilyvänä, keskittin ajatustani hyvin kiinteästi. . . valo asettui ja kirkastui vaaleankeltaiseksi. Nimitin sitä astraalivaloksi, koska semmoista ajatuksissani olin toivonut. Jälleen ajattelin: tahdon nähdä tuossa valossa jonkun pyhän olennon. . . siihen muodostui kaunis naisen rinta käsivarsineen, mutta muut ruumiinosat „sulautuivat pimeyteen“ s. o. ei näkynyt jyrkkiä rajoja kuten esim. semmoisessa jipsikuvassa näkyisi josta olisi hakattu pois pää, kädet kyynärpäistä sekä jalat. Tuo vaillinaiselta näyttävä kuva oli ilmassa, pöydän kohdalla. Mutta toinen lapselta näyttävä olento ilmaantui permannolle, kulki noin 3 metriä luokseni ja näytti kuin se olisi hävinnyt itseeni. . . Vaan siitä mitä tämän yhteydessä aloin tuntea on mahdotonta sanoilla tehdä selvää. . . niin suloiset olivat ne tunteet – se „elämä“, mihin nyt olin joutunut. . . Ajattelin, että jos se oli „esimakua“ taivaselämästä, niin minkälaista se mahtanee ollakaan – koska näidenkin tunteiden täyttämänä luulin aivan sulavani. . . On mainittava että tuossa tilassa ollessani tunsin väreilyjä koko ruumiissani ja kuta kiinteämmin ajattelin pyhiä olentoja sekä pyhiä asioita, sitä voimakkaammat olivat väreilyt. Ne ovat nyt jatkuneet ja heräävät tavattoman helposti, jonkatähden hieman pelottaa; tämä seikka onkin saanut minut nämä rivit kirjottamaan, koska tuntuu mahdottomalta enää luopua teosofiasta. – Onko tapahtunut todellinen „inspiratsioni“ vai onko väreilyt vaarallisia? Muuten voin ne katkaista, mutta se tuntuu häiritsevältä, etenkin lukiessa teosofiaa.

Vastaus. Eivät kysymyksessä mainitut ilmiöt vielä ole olleet vaarallisia. Kirjeessä ei selviä, onko kysyjällä ennen ollut mediumisia tai maagillisia kokemuksia. Mutta arvatenkin nämä kokemukset ovat olleet satunnaisia. Kehottaisin kuitenkin kysyjää sekä hillitsemään värähtelyä että luopumaan „ilmiöiden luomisesta“.

239 Kysymys. K. W. K. Miksi vastaukset Tietäjässä ovat usein kierteleviä, vai tahdotaanko olla kaikkien mieliksi ja häilyä tuulen mukaan? Sellainen vastaus on esim. vastaus kysymykseen n:o 230.

Vastaus. Miksi vastaus kysymykseen n:o 230 olisi ollut kiertelevä? Annanhan selvästi ymmärtää, että mielestäni puhe „armosta“ kirjassa „seitsemän sakramenttia“ oli puutteellinen ja virheellinen.

240 Kysymys. K. W. K. Muistaakseni vuonna 1909 oli Tietäjässä tieto, että vuoden 1910 alusta „viisauden mestarit“ „taasen“ yhtyvät T. S. sisäisen piirin jäseniksi. Tästä ei ole sen enempää kuulunut. Ovatko he yhtyneet?

Vastaus. Ovat. Mutta mitä siitä pitäisi kuulua? T. S:n sisäinen piiri ei ole julkinen.

(Tietäjä 1911 Toukokuu N:o 4-6, ss. 177-178)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

Toimitus vastaa kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

241 Kysymys. Vipunen. Joh. X:8. „Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja.“ Onkohan Kristus nuo sanat lausunut ja mitä ne tarkoittavat?

Vastaus. Mahdotonta on historiallisesti tietää, onko Kristus lausunut kaikki mitä hänen suuhunsa on pantu, mutta jos luotamme evankelistan sanoihin, tarkoittaa tuo lause nähtävästi, että Mooses y. m. juutalaiset profeetat ovat vääriä opettajia. Se ei voi tarkoittaa toisten kansojen ja uskontojen opettajia, sillä sanat ovat lausunut kansalle ja joukolle, joka ei tuntenut muita kuin omiaan.

242 Kysymys. K. V. K. Miksi tarvitsee perustaa seuroja, jotka uskovat jonkun Mestarin tuloon? Jos tänne joku unelmien sankari tulisi, valtaavilla voimilla varustettuna, niin ei hänellä mitään vastusta olisi. Kyllä hän sillä majesteettiudellansa kaikki mukaansa tempaisi.

Vastaus. Niinkö optimistinen on kysyjä? Historia kuitenkin todistaa ainakin mitä tulee kristillisiin kansoihin, että täällä suuret opettajat ristiinnaulitaan, poltetaan tai panetellaan, esim. Jeesus, Giordano Bruno ja H. P. Blavatsky. Ei se majesteetti muutta mitään näkyä paistavan ihmisten silmiin. Ei maailma niinkään helposti oivalla, missä todellinen suuruus piilee.

243 Kysymys. P. B. Ketä ja mitä se rukoilee, joka on häntä itseään? Miksi sanottaisiin sitä todellista kerjäläistä, joka pyytäisi itselleen jokapäiväistä leipää. Eikö rukoilija ole mielenköyhä?

Vastaus. Rukous on kahta lajia: 1) jonkin hyvän pyytämistä itselleen tai toisille, 2) mietiskely-rukous. Edellisessä merkityksessä ihminen ei voi eikä hänen tarvitse rukoilla sitä Jumalaa, josta hän itse on lähtenyt; mutta toisilta ihmisiltä ja kaikenlaisilta henkiolennoilta hän voi pyytää ja saada apua. Jos taas rukouksella tarkotetaan sielun ja mielen voimakasta kääntymistä Jumalan puoleen – kutsuttakoon Jumalaa eri nimillä: Kristukseksi, totuudeksi, elämäksi j. n. e. – siinä tarkoituksessa, että ihminen tajunnassaan pääsisi osalliseksi Jumalasta, elämästä, totuudesta, silloin on Ikuinen, Ääretön ja Ainoa Jumaluus se ainoa, jonka puoleen ihminen voi kääntyä.

244 Kysymys T. L. Kun perheessä on esim. äiti uskovainen, isä omaa teosofisen maailmankatsomuksen ja lapset alkavat olla iällä, jolloin heille tulee selvittää elämän tärkeitä asioita, – kummanko käsitteet tulee antaa olla vallitsevina?

Vastaus. Ajatelkaa lastenne parasta. He ovat tulevaisuudessa vanhemmilleen kiitolliset, jos ovat saaneet vapaan ja totuudenmukaisen kasvatuksen. Se vanhemmista, joka edustaa tietoa ja totuutta, olkoon varuillaan, ettei hän edusta sitä ainoastaan sanoissa. Jokainen tekonsa ja ennen kaikkea jokainen ajatuksensa olkoon totuuden mukainen. Silloin tieto voittaa sokean uskon.

(Tietäjä 1911 Elokuu N:o 7-8, ss. 249-250)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

245 Kysymys. H. L. Onko henkisen työn tekijällä koskaan ristiriitaa itsensä kanssa, kuten aineen pyörteissä elävällä ihmisellä on, kun sisäinen minuus vaatisi tekemään ja elämään henkensä mukaisesti, ulkonainen minuus taas puhuu toista kieltä, työ kun ei vastaa ihannetta?

Vastaus. Riippumatta työn laadusta herää ja vallitsee ihmisessä ristiriitoja, kunnes eri voimat hänessä, kaikki hänen eri „minänsä“ sulautuvat yhdeksi, niin että hän aina tahtoo, tuntee ja toimii koko sielullaan. Päästäkseen tähän tilaan ihmisen täytyy oppia keskittämään huomiotaan. Hän ajaa ristiriidat tiehensä. Kun hän jotain tekee, hän sanoo itselleen: tämä on tällä hetkellä velvollisuuteni enkä nyt ajattele mitään muuta.

246 *Kysymys. H. L.* Saattaako ihminen yhtä aikaa elää järkitason toiminnassa ja vuodattua rakkauden uhrialttarille?

Vastaus. Viisaus on täydellinen harmonia järjen ja sydämen välillä.

247 *Kysymys. H. L.* Onko H. P. Blavatsky jälleen syntynyt maan päälle?

Vastaus. C. W. Leadbeaterin sanojen mukaan hän niin on; katso esim. Tietäjä 1909, siv. 14. Mrs. Annie Besant on myös lausunut saman.

(Tietäjä 1911 Syyskuu N:o 9, s. 282)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

248 *Kysymys. H. L.* Kulkevatko nerolliset kyvyt perintönä vai ovatko ne kunkin yksilön työn tulosta?

Vastaus. Tietysti jokainen yksilö on itse hankkinut itselleen ne kyvyt, mitkä hänellä on; ja kun tämä on tapahtunut edellisissä ruumistuksissa, saa hän nyt ruumiin, jossa vanhat kyvyt helposti puhkeavat. Ruumis on perinnöllisten lakien alainen ja valitaan sentähden karman mukaisesti.

(Tietäjä 1911 Joulukuu N:o 12, s. 396)